

ת"פ 50380/11/17 - רונן משה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 50380-11-17 מדינת ישראל נ' קידר ואח'

בפני כבוד השופט מרדכי לוי

רונן משה (נאשם 2)

ע"י באת-כוחו עו"ד רווית צמח

המבקש

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

באמצעות המחלקה הכלכלית בפרקליטות המדינה

החלטה

כללי

1. לאחר שעיינתי בבקשה לעיון חוזר (להלן גם בקיצור: "**הבקשה**") בהחלטתי מיום 12.5.19 (להלן גם בקיצור: "**ההחלטה**"), שהוגשה על ידי באת-כוח הנאשם 2 (להלן: "**הנאשם**") ביום 13.5.19, ובתגובת באת-כוח המאשימה, החלטתי לדחות את הבקשה - על הסף ולמעלה מן הנדרש אף לגופה.

להלן אנמק החלטתי זו בקצרה.

2. **בתמצית** אזכיר כי מדובר בבקשה לעיון חוזר בהחלטה שבה דחיתי את הבקשה השנייה של ב"כ הנאשם לביטול כתב האישום, שהוגשה ביום 11.4.19 הן מכוח ההגנה מן הצדק והן מכוח העילות המינהליות.

עיקרי טענות הצדדים

3. **בבקשה נטען**, בין היתר ובעיקר, כדלהלן:

1. ... **שלא נמצאה לנו כל התייחסות עובדתית או משפטית לגוף הבקשה שכלל אינו שנוי במחלוקת בין המבקש למאשימה**. כלומר: לעובדה כי לא נמסרו להגנה חומרי חקירה **שהוחרגו** במפורש מתעודת החיסיון ממרץ 2018 מאז הגשת כתב האישום ועד להוצאת תעודת החיסיון החדשה באפריל 2019, ולאחר שהמאשימה הצהירה בבית המשפט הנכבד ביום **21.3.19** כי מדובר בחומר חקירה למהדרין שתמסור לידי ההגנה.

2. בית המשפט הנכבד יצא מנקודת הנחה בהחלטתו, כי ישנן "מחלוקות עובדתיות ומשפטיות" בין הצדדים. אולם,

עמוד 1

העובדות העומדות בבסיס טענות המבקש לביטול כתב אישום **אינן שנויות במחלוקת, ולא הוכחו או הופרכו על ידי המאשימה.**

3. המבקש סבור, בכל הכבוד כי בית המשפט הנכבד לא התייחס כלל לטענות הללו, היורדות לשורש ניהול ההליך הפלילי נגד המבקש.

אלו הן העובדות אשר **אינן שנויות במחלוקת**, אשר דרשו את הכרעת המותב הנכבד:

3.1 כתב האישום בתיק הוגש ביום **22.11.17**.

3.2 תעודת החיסיון הראשונה בתיק הוצאה ביום **14.3.18**, והוחרגו ממנה חומרי חקירה אשר חיוניים להגנת הנאשם ("חומרי ההגנה החיוניים"). **המאשימה לא חלקה על עובדה זו.**

3.3 חומרי החקירה החיוניים אשר הוחרגו מתעודת החיסיון הנ"ל התבקשו על ידי ב"כ הנאשם עוד בחודש יוני שנת 2018, ולא נמסרו מעולם לידי הנאשם חרף בקשותיו לקבלם. **המאשימה לא חלקה על עובדה זו.**

3.4 מאז יום **21.3.19** ועד ליום **26.3.19** הצהירה המאשימה בכתב ובעל-פה, כי חומרי החקירה החיוניים יועברו לידי ההגנה. **המאשימה לא חלקה גם על עובדה זו.**

3.5 ביום **27.3.19** הודיעה המאשימה, כי בכוונתה לחסות חומרי חקירה חיוניים אלו **לראשונה**, כשנה וחצי לאחר הגשת כתב האישום, ואין בכוונתה להעבירם לידי ההגנה חרף הצהרותיה הקודמות. **גם על עובדה זו לא חלקה המאשימה.**

3.6 ביום **2.4.19** הוציאה המאשימה תעודת חיסיון **חדשה** בתיק, אשר חוסה לראשונה את חומרי החקירה החיוניים שלא נמסרו משך כשנה וחצי להגנה חרף העובדה שהללו היו חומר חקירה חיוני שאינו חסוי. **על עובדה זו לא חלקה המאשימה.**

...

5. עובדות אלו אינן ניתנות למחלוקת ויש להן נפקות משפטית, אשר כלל לא נדונה במסגרת ההחלטה מושא בקשה זו לעיון חוזר. אפילו סבור היה בית המשפט הנכבד כי יש לדחות את הבקשה, **התבקשה הכרעתו בליבת הבקשה:** הוצאת תעודת חיסיון חדשה בנסיבות המתוארות בסעיפים 3.1 - 3.6 לעיל שאינן שנויות כלל במחלוקת.

6. **לכן**, הפנה המבקש את בית המשפט הנכבד לבש"פ 7554/00 **הירבאוי נ' מדינת ישראל** (25.10.2000) (להלן: "**עניין הירבאוי**")...

7. **הגם שחלק נכבד** מטעוני הצדדים הוקדשו לעניין **הירבאוי** הקשור במישרין לעובדות היסוד **3.1 - 3.6** לעיל אשר אינן נתונות במחלוקת, עניין **הירבאוי** והעובדות המתעדות התנהלות שערורייתית של המאשימה לא קיבלו כל ביטוי בהחלטת בית המשפט הנכבד.

...

10. נפנה גם להחלטת כבוד השופט ע' פוגלמן מן הימים האחרונים בבש"פ 3048/19 פלוני נ' מדינת ישראל (8.5.2019)...

11. ההלכה ידועה וברורה: **הטלת חיסיון בדיעבד על חומר שבעת הגשת כתב האישום היה אמור להיות גלוי בפני הנאשם, אינה ראויה ומנוגדת למושכלות יסוד בהליך הפלילי** (בש"פ 2782/08 אבו סביח נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (7.4.2008); וכן ראה ע"פ 1152/91 סיקסיק נ' מדינת ישראל, פ"ד מו(5) 8, 22-21 (1992)).

12. לכל האמור במסגרת בקשה זו לא נמצא כל ביטוי בהחלטת המותב הנכבד.

13. ... מתבקש בית המשפט הנכבד לעיין מחדש בהחלטתו ביום **12.5.19** בטענותיו המקדמיות של המבקש".

4. **בתגובת המאשימה לבקשה צוין, בין היתר ובעיקר, כי:**

"המשיבה מתנגדת לבקשה.

1. עוד לא יבשה הדיו על ההחלטה הנ"ל והנאשם הגיש את בקשתו ל'עיון חוזר'.
2. בקשתו של הנאשם אינה אלא ערעור על החלטת בית המשפט הנכבד וכידוע בית המשפט אינו יושב כערכאת ערעור על החלטותיו. זאת ועוד, מאחר והחלטת המותב הנכבד היא החלטת ביניים במשפט פלילי, הרי שערעור עליה הוא בסופו של הליך, במסגרת ערעור על הכרעת הדין ובפני ערכאת ערעור.
3. מרגע מתן ההחלטה ועד הגשת הבקשה חלפו רק מספר שעות וברי כי לא היה כל שינוי נסיבות ולא אירע דבר המצדיק כי בית המשפט יעיין מחדש בהחלטתו...
4. ... בהחלטה מנומקת ומפורטת דחה בית המשפט הנכבד את טענות המבקש שהוגשו במסגרת 3 כתבי בי"ד שונים וארוכים ומפורטים...
5. הנאשם מנמק את בקשתו לעיון חוזר בטענה כי "בית המשפט יצא מנקודת הנחה בהחלטתו כי ישנן 'מחלוקות עובדתיות משפטיות' בין הצדדים אולם העובדות העומדות בבסיס טענות המבקש לביטול כתב אישום **אינן שנויות במחלוקת ולא הוכחו או הופרכו על ידי המאשימה**". טענת הנאשם משוללת כל יסוד...
6. לאורך כל תגובתה חלקה המאשימה על טענותיו העובדתיות של הנאשם ודי בסעיפים 1, 3, 6 ו 28 לתגובת המאשימה, כפי שגם צוטטו במלואם בהחלטת בית המשפט הנכבד, כדי לדחות את טענתו הנ"ל של הנאשם. לא יכול להיות חולק, כפי שקבע בית המשפט הנכבד בהחלטתו, כי בין הצדדים קיימות מחלוקות עובדתיות העומדות בבסיס הטענות שהועלו על ידי ב"כ הנאשם.. וכי בניגוד לנטען בבקשה, העובדות נושא הבקשה אינן מוסכמות".

נימוקי החלטתי

5. **אקדים ואציין, ראשית, כי האמור בבקשה לעיון חוזר עמד לנגד עיניי עת נתתי את ההחלטה נושא הבקשה, ומכאן שאין בבקשה כל חידוש ענייני; שנית, כי אין כל נימוק המצדיק עיון חוזר בהחלטה, מכיוון שלא חלף אלא יום אחד מיום מתן ההחלטה ועד למועד הגשת הבקשה, מכיוון שלא נפלה כל טעות בהחלטה ומכיוון שלא חל כל שינוי נסיבות המצדיק עיון חוזר בהחלטה; ושלישית, כי למעשה מדובר בערר על ההחלטה, במסווה של בקשה לעיון חוזר, וכידוע אין ערר על החלטות ביניים בהליך הפלילי, וערר על החלטות ביניים יכול להיות מוגש רק במסגרת ערעור על הכרעת הדין לכשתינתן, וברי שאיני יושב כערכאת ערעור על החלטותיי.**

על כן, דין הבקשה לעיון חוזר להידחות על הסף.

6. **עם זאת, למעלה מן הצורך, אוסיף כי גם לגופו של עניין דין הבקשה להידחות, כפי שאבהיר בקצרה להלן.**

אמנם, חלק מהעובדות נושא הבקשה לביטול כתב האישום הן מוסכמות, כמצוין בבקשה; אך זאת, לצד מחלוקות עובדתיות ומשפטיות מהותיות אחדות בין הצדדים, כמצוין בהחלטה, לרבות מחלוקות לגבי המשמעות של אותן עובדות מוסכמות, הנפקות שלהן והשלכותיהן, והכול, כמפורט בהרחבה בכתבי הטענות של ב"כ הצדדים, לרבות בתגובות המאשימה לבקשה לביטול כתב האישום ולבקשה לעיון חוזר.

כך, למשל, חלוקים ב"כ הצדדים בשאלה האם התיקון שנעשה בתעודת החיסיון הוא "טכני" ו"מינורי" כעמדת המאשימה או שמא תיקון מהותי כעמדת ב"כ הנאשם, ובכלל בשאלה האם יש באותן עובדות מוסכמות כדי להעיד כי נפלו פגמים מהותיים ואף שערורייתיים בפעולותיהם של גורמי החקירה והתביעה, כעמדת ב"כ הנאשם, או שמא מדובר בפגמים טכניים או מינוריים בלבד, כעמדת ב"כ המאשימה.

בשלב זה לא ניתן להכריע במחלוקות חשובות אלה וביתר המחלוקות המהותיות בין ב"כ הצדדים, בטרם יעידו העדים הרלוונטיים, לרבות החוקרים, ובטרם תתברר התמונה המלאה במהלך המשפט.

כמו כן, כפי שצינתי במפורש בהחלטה, ברי כי איני יכול להכריע במחלוקות שנתגלעו בין הצדדים בעניין הדיונים שהתנהלו בפני השופט התורן כב' השופט א' הימן ובעניין החלטותיו, בכל הנוגע לחומר החקירה וכן לגילוי ראיות חסויות - מחלוקות אשר גם הן רלוונטיות ומהותיות לענייננו - ומובן שאיני משמש ערכאת ערעור על החלטותיו.

נוסף על כך, כפי שהבהרתי במפורש בהחלטה:

"אין באמור בהחלטה ... כל קביעה המתייחסת לטיב התנהלותם של גורמי החקירה והתביעה. ההתייחסות לכך מן הראוי שתהא בהכרעת הדין, לאחר שמיעת כל הראיות הרלוונטיות במהלך המשפט ולאחר הסיכומים של ב"כ הצדדים.

על כן, אין לפרש בטעות החלטה זו כקובעת שלא נפלו פגמים בפעולותיהם של גורמי החקירה והתביעה.

אלא שכל שנפלו פגמים כאמור, אין בהם כדי להביא לביטול כתב האישום כמבוקש, בטרם הובאו הראיות במשפט".

7. בהחלטה גם הפניתי בעיקר לפסיקה העקרונית והמחייבת של בית המשפט העליון - בפסקי-הדין הרלוונטיים והעיקריים, המתייחסים הן להגנה מן הצדק, הן לביקורת המינהלית בפלילים מצד הערכאה הדיונית מכוח העילות המינהליות, והן להשלכות של קיום פגמים בפעולותיהם של גורמי החקירה והתביעה; ומובן שלא אחזור על הדברים כאן.

כך, למשל, אזכיר כאן, בקצרה, כי בין היתר ולענין ההגנה מן הצדק, הפניתי להלכה שנקבעה בע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ, פ"ד נט(6) 776 (2005) (להלן: "הלכת בורוביץ"), שלפיה "ביטולו של הליך פלילי מטעמי הגנה מן הצדק מהווה 'מהלך קיצוני שבית-המשפט אינו נזקק לו אלא במקרים חריגים ביותר'"; וכן כי "ההכרעה אם במקרה נתון קיימת הצדקה לקבלת הטענה של הגנה מן הצדק, מחייבת בחינה בת שלושה שלבים: ראשית, זיהוי הפגמים שנפלו בהליכים שננקטו בעניינו של הנאשם ועמידה על עוצמתם; שנית, עריכת איזון בין האינטרסים הרלוונטיים השונים, בשים לב לנסיבות הקונקרטיות של המקרה; ושלישית, אם מתברר כי במקרה הקונקרטי הייתה פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות - בחינת האמצעי המידתי המתאים לריפוי הפגמים או לתיקון הפגיעה. זאת, לאו דווקא על ידי ביטול כתב האישום ...".

על כך אוסיף ואבהיר, ראשית, כי בשלב זה, בטרם תובאנה הראיות במשפט, וביניהם עדויות העדים הרלוונטיים לרבות החוקרים, לא ניתן לעמוד על עוצמתם של הפגמים שנפלו בפעולותיהם של גורמי החקירה והתביעה, ככל שנפלו; שנית, כי האיזון הנדרש כאמור על פי הלכת בורוביץ, בין האינטרסים הרלוונטיים השונים, מחייב בחינה ממצה של מכלול האינטרסים הרלוונטיים המתנגשים, וביניהם כמובן גם, אך לא רק, זכות הנאשם להליך הוגן והעמידה על עקרונות הצדק וההגינות, מול האינטרסים הציבוריים לחקר האמת ולמיצוי הדין; ושלישית, כי בנסיבות המקרה דנן, לנוכח העמדות החלוקות של הצדדים כמצוין לעיל ובהחלטה, לא ניתן בשלב זה לערוך את הבחינה הממצה ואת האיזון הראוי, הנדרשים כאמור.

8. אוסיף כאן גם זאת כי בכל הכבוד, אין בהחלטות של דן יחיד שניתנו על ידי שופט (יחיד) של בית המשפט העליון, אשר נזכרות בבקשה לביטול כתב האישום וגם/או בבקשה לעיון חוזר, כגון בבש"פ 7554/00 הירבאווי נ' מדינת ישראל (25.10.2000), בבש"פ 2782/08 אבו סביח נ' מדינת ישראל (7.4.2008), או בבש"פ 3048/19 פלוני נ' מדינת ישראל (8.5.2019) - כדי "הלכה פסוקה" ומחייבת, כאמור בסעיף 20(ב) לחוק יסוד: השפיטה; ואין בהן כדי לשנות הלכות עקרוניות שנקבעו בפסקי-הדין של בית המשפט העליון שאליהם הפניתי בהחלטה; ולכן אין בהן כדי להכריע לענייננו, מה גם שמדובר באמרות אגב, חשובות ככל שתהיינה, שאינן מתייחסות כלל לבקשות לביטול כתב אישום.

9. לסיכום, גם לגופם של הדברים, אין בעובדות המוסכמות הנזכרות בבקשה, לבדן וכשלעצמן, כדי להצדיק - בין מכוח ההגנה מן הצדק ובין מכוח העילות המינהליות - את הסעד הקיצוני והמרבית המבוקש של ביטול כתב האישום, בטרם העידו העדים הרלוונטיים (לרבות החוקרים), בטרם תתברר התמונה המלאה של הראיות במהלך המשפט, בטרם ניתן יהיה להכריע במחלוקות המהותיות בין הצדדים, לרבות במחלוקות הנוגעות לנפקות שיש לאותן עובדות מוסכמות ולהשלכותיהן, ובטרם ניתן יהיה לערוך בחינה ממצה של כל האינטרסים

הרלוונטיים המתנגשים ואת האיזון הראוי הנדרש ביניהם, כמצוות הפסיקה וכמצוין לעיל ובהחלטה.

סוף דבר

10. סוף דבר, הבקשה לעיון חוזר נדחית; ואין כל שינוי בתוכן ההחלטה נושא הבקשה.

המזכירות תעביר היום החלטה זו בפקס' לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"א אייר תשע"ט, 16 מאי 2019, בהעדר הצדדים.